

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

1. สาบเสือ *Chromolaena odoratum* (L.) R.M.King&H.Rob. พบกระจายในอุทยานแห่งชาติ 13 แห่ง ในพื้นที่เปิดโล่งติดริมป่าหรือขึ้นเป็นต้นเดี่ยว ๆ ในเขตบริการของอุทยานแห่งชาติ ในแต่ละแห่งที่พบมีปริมาณไม่มาก
2. แฉ้วนแก้ว *Hydrocotyle umbellata* L. พบกระจายในอุทยานแห่งชาติ 4 แห่ง คืออุทยานแห่งชาติน้ำตกสี่ขีด อุทยานแห่งชาติคลองพนม อุทยานแห่งชาติไทร้มเย็น และอุทยานแห่งชาติเขาหลวง
3. หญ้าคา *Imperata cylindrica* (L.) P.Beauv. พบกระจายในอุทยานแห่งชาติมากถึง 9 แห่ง ส่วนใหญ่จะพบเจริญเติบโตในพื้นที่เปิดโล่ง เช่นบริเวณด้านหน้าป้ายอุทยานแห่งชาติ ปริมาณที่พบค่อนข้างมากในแต่ละแห่ง
4. ชี้ไก่ย่าน *Mikania micrantha* (L.) Kunth พบกระจายในอุทยานแห่งชาติมากถึง 6 แห่ง เนื่องจากเป็นพืชเถาเลื้อย ส่วนมากจึงพบว่า ชี้ไก่ย่านจะเจริญเติบโตบนไม้ชนิดอื่น ๆ
5. หญ้าขจรจบดอกเหลือง *Pennisetum setosum* (Sw.) L.C. Rich. พบกระจายในอุทยานแห่งชาติ 3 แห่ง ส่วนใหญ่พบขึ้นกระจายห่าง ๆ กัน
6. จอก *Pistia stratiotes* L. พบกระจายในอุทยานแห่งชาติเพียงแห่งเดียวที่อุทยานแห่งชาติบางลาง บริเวณอ่างน้ำหน้าอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว
7. ถั่วพินตอย *Arachis pintoii* Krapov. & W.C.Greg. พบกระจายในอุทยานแห่งชาติ 3 แห่ง โดยอุทยานแห่งชาติที่พบแพร่กระจายมากที่สุดคืออุทยานแห่งชาติเขาพนมเบญจา โดยกระจายรอบอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และลานจอดรถ
8. ผักชีฝรั่ง *Eryngium foetidum* L. พบกระจายในอุทยานแห่งชาติ 5 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งพบเพียงเล็กน้อย
9. กระจุมทองเลื้อย *Sphagneticola trilobata* (L.C. Rich.) Pruski พบกระจายในอุทยานแห่งชาติ 12 แห่ง เช่นอุทยานแห่งชาติเขาหลวง อุทยานแห่งชาติศรีพังงา ซึ่งแต่ละแห่งพื้นที่การแพร่กระจายกว้างมาก
10. ผักเป็ดแดง *Alternanthera bettzickiana* (Regel) G.Nicholson พบกระจายในอุทยานแห่งชาติ 3 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งพบกระจายเพียงเล็กน้อยโดยส่วนใหญ่เป็นไม้ประดับตกแต่งในสวนหย่อม
11. แคนแสด *Spathodea campanulata* P.Beauv. พบกระจายในอุทยานแห่งชาติเพียง 1 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติศรีพังงา

ข้อเสนอแนะ

การรुकึบเข้าปกคลุมพื้นที่ของพืชต่างถิ่นในเขตบริการของพื้นที่อุทยานแห่งชาติ แม้ว่าจะยังไม่ถึงขั้นรุกรานรุนแรง แต่การควบคุมหรือกำจัดเพื่อป้องกันไว้ก่อน ควรจะได้รับการใส่ใจ และจัดการจากอุทยานแห่งชาติแต่ละแห่ง ก่อนที่จะมีการรุกรานรุนแรงกว่านี้ โดยวิธีการควบคุมและกำจัดควรจะเริ่มจากวิธีที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุดก่อน ได้แก่

การตัดฟัน ต้องรีบดำเนินการในช่วงก่อนที่ชนิดพันธุ์ต่างถิ่นจะออกดอกเพื่อลดการแพร่กระจายของชนิดพันธุ์เหล่านั้น เช่นขจรจบดอกเหลือง, หญ้าคา และซีโกยาน

การขุดหรือถอน ใช้กับชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่มีราก, เหง้า ใต้ดิน เช่นหญ้าคา หรือชนิดพันธุ์ที่มีไหลเลื้อย เช่น ถั่วพินตอย, กระจุมทองเลื้อย และแวนแก้ว

ส่วนวิธีการใช้สารเคมี ควรหลีกเลี่ยงหรือใช้เป็นตัวเลือกสุดท้ายในการควบคุมและกำจัด